

ZKUŠEBNÍ OTÁZKY KE STÁTNÍM ZÁVĚREČNÝM ZKOUŠKÁM

Bakalářské studium oboru Filmová, divadelní, televizní a rozhlasová studia (akademický rok imatrikulace 2017/2018 a mladší)

SZZk sestává ze tří částí: a) teorie a historie filmu, b) teorie a historie divadla, c) teorie a historie televize a rozhlasu. Součástí každého okruhu je i analýza vybraného díla, které vybírá komise na základě strukturovaného seznamu děl, které studující předkládá přímo u zkoušky. Každá z částí zkoušky probíhá v různých dnech a vždy má další dvě podčásti (teorie, nebo historie v případě filmových a divadelních studií; televize, nebo rozhlas v případě televizních a rozhlasových studií; vždy je zařazena analýza vybraného titulu). Na písemnou přípravu mají studující u každé části 25 minut, stejná doba je vyčleněna i na samotné zkoušení.

K absolvování SZZk je zapotřebí uspět ve všech třech částech zkoušky (včetně jejích dílčích podčástí). Literatura uvedená u zkušebních okruhů představuje výchozí (a nikoli jediné možné) zdroje, z nichž je možné vycházet při strukturaci odpovědi.

ZKUŠEBNÍ OKRUHY PRO FILMOVÁ STUDIA

TEORIE FILMU

F1. Francouzská avantgarda a teorie filmu

Popište vztahy francouzské avantgardy a teorie filmu, včetně časového zařazení, představitelů a základních tezí.

Literatura:

Richard Abel, *French Film Theory and Criticism. Volume I: A History / Anthology, 1907–1929*. Princeton 1993.

Guido Aristarco, *Dějiny filmových teorií*. Praha 1968.

Jaroslav Brož; Ljubomír Oliva (ed.), *Film je umění*. Praha 1963.

F 2. Ruský formalismus

Popište vztahy ruského formalismu a teorie filmu, včetně časového zařazení, představitelů, základních tezí a vlivu ruského formalismu na pozdější teorie filmu.

Literatura:

Peter Mihálik (ed.), *Sovietska filmová teória dvadsiatych rokov*. Bratislava 1986.

Petr Steiner, *Ruský formalismus. Metapoetika*. Brno 2011.

F 3. Filmová sémiotika

Vysvětlíte základní termíny filmové sémiotiky, předchůdce a hlavní představitele sémiotického proudu teorie filmu. Soustředte se zejména na povahu filmového znaku a jeho odlišnosti od jazyka jako znakového systému.

Literatura:

Jurij M. Lotman, *Semiotika filmu a problémy filmovej estetiky*. Bratislava 1984.

Jurij M. Lotman, „Text v textu“, in: Jan Bernard (ed.), *Sborník filmové teorie 2. Tartuská škola*. Praha 1995, s. 13–28.

Peter Mihálik (ed.), *Antológia súčasnej filmovej teorie*. Bratislava 1980.

James Monaco, *Jak číst film. Svět filmů, médií a multimédií*. Praha 2004

Jan Svoboda, Marie Benešová (eds.), *Film jako znakový systém: čtyři studie věnované sémiologické problematice filmu*. Praha 1971.

F 4. Laura Mulveyová a feministická teorie filmu

Vysvětlíte základní teze feministického konceptu Laury Mulveyové a charakterizujte její vliv na vývoj feministického proudu teorie filmu v 80. a 90. letech (představitelky/é a základní teze).

Literatura:

Petra Hanáková, *Pandořina skříňka, aneb co feministky provedly filmu*. Praha 2007.

Laura Mulveyová, „Vizuální rozkoš a narativní film“. *Iluminace* 1995, č. 3, s. 43–52.

Sue Thornham (ed.), *Feminist Film Theory. A Reader*. Edinburgh 1999.

F 5. Naratologie

Popište časové zařazení, předchůdce, hlavní představitele a základní teze a termíny filmové naratologie. Vysvětlíte odlišnosti naratologických systémů u konkrétních autorů.

Literatura:

Petr A. Bílek, Jiří Hrabal, Tomáš Kubíček, *Naratologie: Strukturální analýza vyprávění*. Praha 2013.

David Bordwell, *Narration in the Fiction Film*. Madison 1985.

Seymour Chatman, *Dohodnuté termíny: rétorika narativu ve fikci a filmu*. Olomouc 2000.

Seymour Chatman, *Příběh a diskurs: Narativní struktura v literatuře a filmu*. Brno 2008.

F 6. Žánrová teorie

Jmenujte a vysvětlete hlavní teoretické přístupy k filmovému žánru. Soustředte se na klíčové představitele, spisy, myšlenky a jejich odlišnosti.

Literatura:

Rick Altman, *Film / Genre*. London 1999.

Rick Altman, „Sémanticko-syntaktický přístup k filmovému žánru“. *Illuminace* 1989, č. 1, s. 17–29.

Francesco Casetti, *Filmové teorie 1945–1995*. Praha 2009.

Lester Friedman, *An Introduction to Film Genres*. New York 2014.

SVĚTOVÝ FILM

F 7. Sovětská filmová avantgarda

Charakterizujte sovětskou filmovou avantgardu na pozadí kulturně společenské situace v SSSR a vyjmenujte inspirační zdroje. Přibližte tvorbu hlavních představitelů (nejvýznamnější díla, poetika).

Literatura:

Stručné dějiny sovětského filmu. Praha 1979, s. 34–81.

David A. Cook, *A History of Narrative Film*. New York 2003, s. 139–204.

Ulrich Gregor, Enno Patalas, *Dejiny filmu*. Bratislava 1968, s. 76–99.

Georges Sadoul, *Dějiny světového filmu*. Praha 1963, s. 148–160.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 127–150.

F 8. Počátky evropského filmu

Popište začátky filmu v Evropě, jmenujte první produkční společnosti, režisérské osobnosti a popište jejich tvorbu.

Literatura:

David A. Cook, *A History of Narrative Film*. New York 2003, s. 48–60.

Ulrich Gregor, Enno Patalas, *Dejiny filmu*. Bratislava 1968, s. 13–25.

Georges Sadoul, *Dějiny světového filmu*. Praha 1963, s. 16–83.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 19–62.

Jerzy Toeplitz, *Dějiny filmu I (1895–1916)*. Praha 1989, s. 21–46.

F 9. Počátky amerického filmu

Popište začátky filmu v USA, jmenujte první produkční společnosti, režisérské osobnosti a charakterizujte jejich tvorbu.

Literatura:

David A. Cook, *A History of Narrative Film*. New York 2003, s. 33–47, 61–109, 207–252.

Ulrich Gregor, Enno Patalas, *Dejiny filmu*. Bratislava 1968, s. 26–37.

Georges Sadoul, *Dějiny světového filmu*. Praha 1963, s. 84–117, 174–191.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 45–66, 151–174.
Jerzy Toeplitz, *Dějiny filmu I (1895–1916)*. Praha 1989, s. 94–113, s. 145–165.

F 10. Klasický Hollywood

Charakterizujte americký filmový průmysl v období tzv. studiového systému. Nastiňte historický vývoj od nástupu zvuku po rozpad studiového systému po druhé světové válce, jmenujte hlavní studia, dominantní žánry a režisérské osobnosti.

Literatura:

Tino Balio, *Grand Design: Hollywood as a Modern Business Enterprise 1930–1939*. Berkeley a Los Angeles, 1995.

Donald Crafton, *The Talkies: American Cinema's Transition to Sound, 1926–1931*. Berkeley a Los Angeles, 1999.

Peter Lev, *The Fifties: Transforming the Screen 1950–1959*. Berkeley a Los Angeles, 2003.

Thomas Schatz, *Boom and Bust: American Cinema in the 1940s*. Berkeley a Los Angeles, 1999.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 202–208, 221–246, 333–360.

F 11. Italský neorealismus

Charakterizujte hlavní znaky italského neorealismu a popište vývoj italské kinematografie po druhé světové válce. Uvedte hlavní představitele, představte jejich tvorbu. Přibližte, jaký měl neorealismus vliv na vývoj světové kinematografie.

Literatura:

André Bazin, *Co je to film?* Praha 1979, s. 203–240.

Millicent Marcus, *Italian Film in the Light of Neorealism*. Princeton 1986.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 367–380.

Kristin Thompsonová, „Realismus ve filmu: Zloději kol.“ *Illuminace* 1998, č. 2, s. 69–86.

F 12. Nové vlny v evropské kinematografii

Popište vývoj francouzské kinematografie v 50. a 60. letech. Uvedte základní narativní a stylové inovace spojené s francouzskou novou vlnou a doložte na tvorbě hlavních představitelů v tomto období. Popište východiska hnutí Free Cinema a vývoj tvorby jeho nejvýraznějších představitelů. Charakterizujte západoněmecký „mladý/nový film“.

Představte tvorbu, hlavní představitele, kulturní a společenský kontext.

Literatura:

Thomas Elsaesser, „The New German Cinema“, in Elizabeth Ezra (ed.), *European Cinema*. Oxford 2004, s. 194–213.

James Monaco, *Nová vlna*. Praha 2001.

Richard John Neupert, *A History of the French New Wave Cinema* Madison 2007.

Inga Scharf, *Nation and Identity in the New German Cinema*. London and New York 2008.

Sarah Street, *British National Cinema*. London 1997.

Sarah Street, „From Ealing Comedy to the British New Wave“, in: Elizabeth Ezra (ed.), *European Cinema*. Oxford 2004, s. 176–194.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 469–471, 457–466, 471–472, 496, 594–598.

F 13. Nový Hollywood a nástup blockbusterů

Definujte proměny hollywoodské kinematografie v 50.–70. letech s ohledem na produkční modely, institucionální a společenské změny, zahraniční i domácí vlivy a inspirace.

Literatura:

Geoff King, *New Hollywood Cinema. An Introduction*. London and New York 2002.

Pavel Skopal, „Styl a narace v novém Hollywoodu“, *Kino-Ikon* 2001, č. 2, s. 255–262.

Kristin Thompsonová, David Bordwell, *Dějiny filmu*. Praha 2011, s. 529–549.

ČESKÝ FILM

F 14. Počátky filmu a meziválečná kinematografie

Charakterizujte počátky českého filmu a vývojové linie kinematografie do druhé světové války.

Literatura:

Luboš Bartošek, *Náš film. Kapitoly z dějin (1896–1945)*. Praha 1985.

Jaroslav Brož, Myrtil Frída, *Historie československého filmu v obrazech I., 1898–1930*. Praha 1959.

Jaroslav Brož, Myrtil Frída, *Historie československého filmu v obrazech II., 1930–1945*. Praha 1966.

Luboš Bartošek, *Desátá múza Vladislava Vančury*. Praha 1973.

Ivan Klimeš, *Kinematograf*, Praha 2015.

F 15. Český a slovenský film v letech 1948–1956

Na několika příkladech popište vliv politické determinace na podobu konkrétních českých a slovenských filmů v letech 1948–1956.

Literatura:

Jiří Knapík, *Únor a kultura*. Praha 2004.

A. J. Liehm, *Ostře sledované filmy*. Praha 2001.

Jan Lukeš, *Diagnózy času: Český a slovenský poválečný film*. Praha 2013.

Jan Žalman, *Umlčený film*. Praha 2008.

F 16. Zlatý věk animovaného filmu

Popište vznik poválečných studií a výroben animovaného filmu. Analyzujte příčiny úspěchu českého animovaného filmu ve 40. a 50. letech 20. století.

Literatura:

L. H. Augustin, *Jiří Trnka*. Praha 2002.

Marie Benešová, *Hermína Týrlová*. Praha 1982.

Ludmila Zemanová, Linda Spaleny-Zeman, *Karel Zeman a jeho kouzelný svět*. Brno 2015.

F 17. Česká nová vlna

Charakterizujte nástup tzv. „české nové vlny“ v 60. letech 20. století (bez slovenské kinematografie), včetně vztahu k literární oblasti.

Literatura:

Jaroslav Boček, *Kapitoly o filmu*. Praha 1968.

Peter Hames, *Československá nová vlna*. Praha 2008.

Jan Lukeš, *Diagnózy času: Český a slovenský poválečný film*. Praha 2013.

F 18. Československý film po roce 1989

K jakým změnám došlo v československé/české kinematografii po roce 1989? Popište proměnu institucí filmového průmyslu a státních institucí vztahujících se ke kinematografii.

Literatura:

Andrej Halada, *Český film devadesátých let*. Praha 1997.

Jan Lukeš, *Diagnózy času: Český a slovenský poválečný film*. Praha 2013, s. 229–375.

Jaroslav Sedláček, *Rozmarná léta českého filmu, 1989–1998*. Praha 2012.

ANALÝZA A SEZNAM ZHLÉDNUTÝCH FILMŮ

Studující zkušební komisi předkládají vytištěný seznam 16 zhlédnutých filmů, který slouží jako základ pro zadání otázky z analýzy filmu. Seznam musí být sestaven na základě korpusu cca 300 filmů dostupného na webových stránkách katedry:

(<https://kdfs.upol.cz/fileadmin/userdata/FF/katedry/kdu/dokumenty/Korpus-filmu-k-BC-SZZ.pdf>). Výběr analytického přístupu nebo metody je individuální volbou každého studenta či studentky. Před zahájením zkoušení je třeba analytickou metodu specifikovat zkušební komisi.

Seznam zhlédnutých filmů by měl být vypracován na základě následujících pokynů:

- seznam obsahuje alespoň 16 filmových titulů celovečerní stopáže
- krátkometrážní filmy (např. raná kinematografie) lze do seznamu zařadit za předpokladu, že budou seskupeny do relevantních oddílů (např. kolekce filmů bratří Lumièreových), jejichž celková stopáž bude přibližně odpovídat stopáži celovečerního filmu
- každá zkušební otázka z dějin světového a českého filmu musí být v seznamu zastoupena alespoň jedním titulem (7 + 5 = 12); zbylé 4 tituly volí studující dle svého uvážení
- filmy by měly být řazeny buď chronologicky dle data uvedení, nebo abecedně dle prvního písmena českého názvu
- nedostatečný nebo nedůsledně zpracovaný seznam může být důvodem nepřipuštění k SZZk
-
- k zápisu filmů doporučujeme dodržet následující formu:

český název (původní název, rok uvedení, režie), specifikace, zda lze o titul ke zkušební otázce nebo dle vlastního výběru

Sedmikrásky (1966, r. Věra Chytilová), ČF17 (= český film, otázka č. 17)

Čelisti (Jaws, 1975, r. Steven Spielberg), SF13 (= světový film, otázka č. 13)

Počátek (Inception, 2010, r. Christopher Nolan), VV (= vlastní výběr)

nedostatečný nebo nedůsledně zpracovaný seznam zhlédnutých filmů může být důvodem k nepřipuštění k SZZk

ZKUŠEBNÍ OKRUHY PRO DIVADELNÍ STUDIA

TEORIE DIVADLA

D 1. Divadelní věda, divadelní studia

Základní oblasti a předměty zkoumání divadelní vědy. Dějiny oboru, zejména v německém a českém prostředí. Základní historická paradigmatika divadelní teorie.

Literatura:

BALME, Christopher. *Úvod do divadelnej vedy*. Bratislava: Divadelný ústav, 2018. Část „Úvod a dejiny oboru“, „Základy divadelnej vedy“ a „Teória divadla“, s. 21–49 a 71–86.

POLOCHOVÁ, Markéta. Počátky německé divadelní vědy: Dílo Maxe Herrmanna. *Divadelní revue* 22(3), 2011, s. 47–52.

VELTRUSKÝ, Jiří. Divadelní teorie Pražské školy. In: Týž. *Příspěvky k teorii divadla*. Praha: Divadelní ústav, 1994, 15–24.

ZICH, Otakar. Principy teoretické dramaturgie. *Divadelní revue* 8(1), 1997, s. 12–24.

D 2. Strukturalismus, sémiologie a divadlo

Divadlo jako struktura a pohyb divadelního znaku. Divadlo jako komunikační systém. Dílo a jeho recepce.

Literatura:

BALME, Christopher. *Úvod do divadelnej vedy*. Bratislava: Divadelný ústav, 2018. Kapitola „Divák – publikum – veřejnost“, s. 195–212.

DD [DROZD, David]. Strukturalismus a divadlo. In SLÁDEK, Ondřej (ed.). *Slovník literárněvědného strukturalismu*. Brno: Host, 2018.

HONZL, Jindřich. Pohyb divadelního znaku. *Slovo a slovesnost* 6(4), 1940, p. 177–188.

OSOLSOBĚ, Ivo. *Ostenze, jazyk, hra*. Brno: Host, 2002.

D 3. Estetika performativity

Poststrukturalistická a fenomenologická kritika sémiotiky. Základní definice performativity v umění, zejména s ohledem na koncepci Eriky Fischer-Lichte. Vztah performativity k tělesnosti a fyzickému projevu aktéra/účastníka.

Literatura:

FISCHER-LICHTE, Erika. *Estetika performativity*. Mníšek pod Brdy: Na konáři, 2011.

FORTIER, Mark. *Theatre/Theory: an Introduction*. London: Routledge, 2004. Část Post-structuralism and deconstruction, p. 37–51.

MERENUS, Aleš. Divadlo a performance aneb Od divadelní sémiotiky k performančním studiím. In SLÁDEK, Ondřej (ed.). *Performance/Performativita*. Praha: Ústav české literatury AV ČR, v.v.i., 2010, s. 149–170.

STATES, Bert O. Pes na jevišti - divadlo jako fenomén. *Divadelní revue*, 2013, 24(3), s. 84-95.

D 4. Text

Základní znaky dramatu a jejich specifikace. Usouvztažnění pojmu „krize dramatu“. Distinkce pojmů klasické drama – moderní drama – divadelní text. Koncepty analýzy dramatického a divadelního textu. Teoretické analýzy dramatu/divadelního textu.

Literatura:

ARISTOTELÉS. *Rétorika; Poetika*. Překlad Antonín Kříž. Praha: Rezek, 1999. (Případně jiná vydání a překlad.)

AUGUSTOVÁ, Zuzana, JIŘÍK, Jan a JOBERTOVÁ, Daniela (eds). *Horizonty evropského dramatu: současný divadelní text mezi dramatickými a postdramatickými tendencemi*. Praha: NAMU, 2017.

FREYTAG, Gustav. *Technika dramatu*. Praha: Ústav pro učebné pomůcky průmyslových a odborných škol, 1944.

SZONDI, Peter. *Teória modernej drámy*. Bratislava: Tatran, 1969.

SVĚTOVÉ DIVADLO

Základní literaturou pro všechny otázky ze světového divadla je kniha Oscara Brocketta *Dějiny divadla* (Praha: Lidové noviny, 1999).

D 5. Projevy antické tradice ve středověkém divadle

Charakterizujte postavení divadla po nástupu křesťanství – jak se projevila narůstající moc církve? V jakých divadelních formách se udržovala antická tradice? Charakterizujte pokusy středověkých vzdělanců navázat na literární antické drama.

Literatura:

ČERNÝ, Václav. *Středověká dráma*. Bratislava: SVKL, 1964.

KOPECKÝ, Jan. O divadle středověku – studie polemická. *Divadelní revue*, 1989, s. 31–47.

STEHLÍKOVÁ, Eva. *A co když je to divadlo?* Praha: Divadelní ústav, 1998.

STEHLÍKOVÁ, Eva. *Antické divadlo*. Praha: Karolinum, 2005.

Dramatický text: Hrotsvitha z Gandersheimu: *Dulcitius, Everyman, Mastičkář*, Hans Sachs: *Masopustní šprýmy*.

D 6. Podoby renesančního a barokního dramatu

Nastiňte podoby renesančního a barokního dramatu v hlavních evropských zemích.

Podrobněji se zaměřte na španělské drama „zlatého věku“. Jak rozumíte pojmům *commedia erudita*, *commedia dell'arte*, pastorální romance, *comedia de capa y espada*? Jaké barokní prvky byste našli v tvorbě Williama Shakespeara?

Literatura:

DIGRIN, Zdeněk. *Divadlo učenců a diplomatů*. Praha: Divadelní ústav, 1995.

KRATOCHVÍL, Karel. *Ze světa komedie dell'arte*. Praha: Panorama, 1987.

HILSKÝ, Martin. *Shakespeare a jeviště svět*. Praha: Academia, 2010.

MIKEŠ, Vladimír. *Divadlo francouzského baroka*. Praha: AMU, 2001.

MIKEŠ, Vladimír. *Divadlo španělského zlatého věku*. Praha: NAMU, 1995.

Dramatické texty: Niccolò Machiavelli: *Mandragora*, William Shakespeare: *Bouře, Hamlet, Král Lear, Macbeth, Romeo a Julie, Sen noci svatojánské* aj., Lope de Vega: *Zahradníkův pes, Ovčí pramen*, Calderón: *Život je sen*, Molière: *Don Juan, Misanthrop*.

D 7. Osvícenská reforma na divadle a romantismus

Charakterizujte ideologii měšťanského divadla, hlavní představitele a jejich tvorbu. Obecně nastiňte žánry romantického dramatu. Vyberte si jedno reprezentativní dílo a doložte stylové rysy romantického dramatu (zohledněte téma, zápletku, jazyk, podobu vedlejšího textu).

Literatura:

DIDEROT, Denis. *Herecký paradox*. Olomouc: Votobia, 1997.
HUGO, Victor. *Předmluva ke Cromwellovi*. Praha: AMU, 2006.
LESSING, Gotthold Ephraim. Hamburská dramaturgie. In: Týž. *Hamburská dramaturgie: Láokoón; Stati*. Praha: Odeon, 1980, s. 27–277.
SCHILLER, Friedrich. *O mravním poslání divadla*. Překlad Pavel Eisner. Praha: Československé divadelní a literární jednatelství, 1955.
KLEIST, Heinrich von. *Tanečník a loutka*. Překlad Erik Adolf Saudek. Praha: J. Reimoser, 1930.
Dramatické texty: Friedrich Schiller: *Loupežníci*, Alexandr Sergejevič Puškin: *Boris Godunov*, Percy Bysshe Shelley: *Odpoutaný Prométheus*, Michail J. Lermontov: *Maškaráda*, jakákoli hra Victora Huga, Georg Büchner: *Vojcek*. Johann Wolfgang Goethe: *Faust* (2. díly).

D 8. První divadelní reforma a avantgarda

Objasněte stručně východiska a tendence první divadelní reformy, vyznačte poměr k divadlu realistické nápodoby. Proměnu doložte na konkrétních programech i divadelní praxi osobností a souborů. Jmenujte postupy, které podle vás nejvíce ovlivnily následující vývoj divadla po roce 1945.

Literatura:

IMRE, Zoltán, KOSIŃSKI, Dariusz (Eds.). *Reclaimed Avant-Garde: Spaces and Stages of Avant-Garde Theatre in Central-Eastern Europe*. Warsaw: Instytut Teatralny, 2018.
HYVNAR, Jan. *Francouzská divadelní reforma: od Antoina k Artaudovi*. Praha, 1996.
HYVNAR, Jan. *Herec v moderním divadle: k divadelním reformám 20. století*. Praha: KANT, 2011. Kapitoly „Metoda Stanislavského a její vlivy“, „Dvě modernistické vize divadla a herectví“, s. 7–98.

D 9. Proměny divadla a tance ve druhé polovině 20. století

Specifikace pojmů „druhá divadelní reforma“ a „antropologické divadlo“, stěžejní znaky a kontextualizace s uměním tance, performance a tzv. režisérským divadlem. Konkretizace inspiračních zdrojů z období moderny a avantgardy, zejména pak v „divadle krutosti“ Antonina Artauda a „epickém divadle“ Bertolta Brechta. Stěžejní osobnosti/soubory a jejich programové směřování.

Literatura:

ARONSON, Arnold. *Americké avantgardní divadlo*. Praha: AMU, 2011.
BARBA, Eugenio a SAVARESE, Nicola. *Slovník divadelní antropologie: o skrytém umění herců*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000.
BRANDSTETTER, Gabriele. Klidový stav / pohyb. In: Dita Dvořáková (ed.). *Tanec, prostor a světlo*. Brno: JAMU, 2017, s. 42–68.
BRAUN, Kazimierz. *Druhá divadelní reforma?: studie*. Překlad Jiří Vondráček. Praha: Divadelní ústav, 1993.
CARLSON, Marvin. *Divadlo je krajšie ako vojna: nemecká divadelná réžia v druhej polovici 20. storočia*. Bratislava: Divadelný ústav, 2016.

ČESKÉ DIVADLO

D 10. Improvizované herectví v divadle v českých zemích do konce 19. století

Vyložte funkce a podoby improvizovaného herectví ve starším divadle v českých zemích. Světské divadlo středověku bylo založeno na tzv. herectví typů. Co to znamenalo? Co představuje řada postav-typů Pickelhering – Harlekýn – Hanswurst – Kaspar? Kdy a proč bylo v rakouském císařství improvizované divadlo zakazováno?

Literatura:

ČERNÝ, Václav. Staročeský Mastičkář. *Rozpravy Československé akademie věd. Řada Společenské vědy*, ročník 65, 1955.

Kolektiv autorů. *Vídeňské lidové divadlo od Hanswursta Stranitzkého k Nestroyovi*. Praha: Odeon, 1990.

CÍSAŘ, Jan. *Přehled dějin českého divadla. I. Od počátků do roku 1861. II. Od roku 1862 do roku 1945*. Praha: Akademie múzických umění, 2006.

D 11. Neprofesionální divadlo jako součást českého divadla od nejstarších dob do konce 19. století

Uveďte příklady proměn společenských funkcí a forem neprofesionálního divadla v českých zemích v období středověku, humanismu a baroka. Odkdy a pro jaké divadlo užíváme pojem „ochotnické“? Zhodnoťte význam neprofesionálních forem pro vývoj divadla v českých zemích do konce 19. století.

Literatura:

CÍSAŘ, Jan (ed.). *Cesty českého amatérského divadla. Vývojové tendence*. Praha: IPOS, 1998.

VELTRUSKÁ, Jarmila. Dramatické dílo Jana Amose Komenského a jeho místo v tradici školského divadla ve střední Evropě. In: Táž. *Posvátné a světské (Osm studií o starém českém divadle)*. Praha: Divadelní ústav, 2006, s. 142–164.

JACKOVÁ, Magdaléna. *Divadlo jako škola ctnosti a zbožnosti*. Praha: Univerzita Karlova, 2011. Dramatický text: Jan Amos Komenský. *Diogenes kynik znovu naživu*.

D 12. Vývoj českého dramatu od středověku do konce 19. století

Vyberte a popište několik důležitých vývojových stadií českého dramatu, charakteristických pro středověk, epochy humanismu, baroka a romantismu a pro realismus. Charakterizujte měnící se význam a postavení textu v představeních těchto období a epoch. Ovlivňovala textová složka podobu herectví?

Literatura:

ČERNÝ, František (ed.). *Dějiny českého divadla. I. (Od počátku do roku 1785.)* Praha: Academia, 1968. – II. (1785–1848.) Praha: Academia, 1969. – III. (1848–1918.) Praha: Academia, 1977.

CÍSAŘ, Jan. *Přehled dějin českého divadla. I. Od počátků do roku 1861. II. Od roku 1862 do roku 1945*. Praha: Akademie múzických umění, 2006.

KOPECKÝ, Milan. Vývoj a smysl humanistické dramatiky. In KOPECKÝ, Milan (ed.). *České humanistické drama*. Praha: Odeon, 1986, s. 7–24.

TUREČEK, Dalibor. Tylova modifikace hry o polepšení a kouzelné hry. In TUREČEK, Dalibor. *Rozporuplná sounáležitost. Německojazyčné kontexty obrozenského dramatu*. Praha: Divadelní ústav, 2001, s. 80–94.

Dramatické texty: Pavel Kyrmezer: *Komedie nová o vdově*. In HRABÁK, Josef (ed.). *Staročeské drama*. Praha: Československý spisovatel, 1950; *Komedie o Františce a Honzíčkovi*. In:

HRABÁK, Josef (ed.). *Lidové drama pobělohorské*. Praha: Československý spisovatel, 1951, s. 173–200; Josef Kajetán Tyl: *Strakonický dudák*.

D 13. Stylové proměny v inscenační tvorbě avantgardy

Na tvorbě české divadelní avantgardy demonstřujete vliv avantgardních směrů 20. a 30. let. Charakterizujte stěžejní principy v inscenační práci Jiřího Frejky, Jindřicha Honzla a E. F. Buriana. Uvedte do kontextu s předcházejícím vývojem moderní režie (Jaroslav Kvapil a Karel Hugo Hilar). Zhodnoťte umělecký i společenský význam revolučních inscenací Jiřího Voskovce a Jana Wericha.

Literatura:

JOCHMANOVÁ, Andrea. *Za prostorem svět: tvorba Jiřího Frejky ve dvacátých letech 20. století*. Brno: Janáčkova akademie múzických umění, 2012.

HYVNAR, Jan. *O českém dramatickém herectví 20. století*. Praha: KANT pro Akademii múzických umění v Praze, 2008, s. 29–131.

OBST, Milan - SCHERL, Adolf: *K dějinám české divadelní avantgardy*. Praha: ČSAV, 1962.

SRBA, Bořivoj. *Poetické divadlo E. F. Buriana*. Praha: SPN, 1971.

Dramatické texty: Vítězslav Nezval: *Depeše na kolečkách*, *Zlověstný pták*, Jiří Voskovec a Jan Werich: *Vest Pocket Revue*, *Osel a stín*, Adolf Hoffmeister: *Nevěsta*, Jiří Mahen: *Husa na provázku*.

D 14. Stylové tendence v českém divadle druhé poloviny 20. století

Představte stručně tendence inscenačního stylu českého divadla druhé poloviny 20. století. Demonstřujete jejich charakter a význam na několika vybraných divadlech a osobnostech. Uvedte klíčové inscenační tituly a jejich souvislost s dramatikou vybrané doby.

Literatura:

ČERNÝ, Jindřich. *Osudy českého divadla po druhé světové válce*. Praha: Academia, 2007.

GROSSMAN, Jan. *Analýzy*. Praha: Čs. spisovatel, 1991.

JUST, Vladimír. *Divadlo v totalitním systému*. Praha: Academia, 2010.

NEKOLNÝ, Bohumil. *Studiové divadlo a jeho české cesty*. Praha: Čs. spisovatel, 1991.

TOPOLOVÁ, Barbara. *Divadlo za branou a Josef Topol*. Praha: Čs. spisovatel, 1993.

VOSTRÝ, Jaroslav. *Činoherní klub. Dramaturgie v praxi*. Praha: Divadelní ústav, 1996.

Doporučené záznamy: *Romeo a Julie 63* (dokument R. Činčery), *Člověk z půdy* (Tv záznam představení Semaforu), *Mlha* (dokument R. Činčery o DNZ), *Král Ubu* (záznam inscenace J. Grossmana v DNZ), *Revizor* (záznam inscenace J. Kačera v ČK), *Commedia dell'arte* (záznam představení P. Scherhaufera v Divadle na provázku).

D 15. Vývojové tendence v českém divadle a dramatrice po roce 1989

Představte klíčové změny v kontextu českého divadla v souvislosti s proměnou provozních i uměleckých podmínek, proměnou dramatiky a s nástupem nové generace režisérů. Demonstřujete nové tendence, druhy a žánry na příkladu vybraných divadel a minimálně dvou režijních osobností.

Literatura:

SMOLÁKOVÁ, Vlasta - TOBIÁŠ, Egon. *Fenomén Lébl, aneb, Nikdy nevíš, kdy zas budeš amatér*. Praha: Pražská scéna, 1996.

RESLOVÁ, Marie a kol. *J. A. Pitínský anebo Od Ameriky k Daliborovi*. Praha: Pražská scéna, 2001.

NĚMEČKOVÁ, Lucie - HULEC, Vladimír - TICHÝ, Zdeněk. A. a kol. *Vladimír Morávek*. Praha: Pražská scéna, 2004.

Doporučené záznamy: *Naši Naši furianti* (záznam inscenace P. Lébla v DNZ), *Akvabely* (záznam inscenace V. Morávka z Klicperova divadla), *Divá Bára* (Tv záznam inscenace J. A. Pitínského ze Slováckého divadla).

ANALÝZA A SEZNAM ZHLÉDNUTÝCH PŘEDSTAVENÍ

Z důvodu koronavirové nákazy a uzavření divadel je mimořádně možné v seznamu uvádět záznamy představení.

Studující zkušební komisi předkládají vytištěný seznam zhlédnutých představení, který slouží jako základ pro zadání analytické otázky. V ideálním případě by měl být seznam sestavován již smyšlenkou na to, že kterýkoliv z uvedených titulů může být zvolen jako předmět analýzy. Pravidlem je, že pokud si studující táhnou otázku z dějin světového divadla, k analýze jim je přidělena česká produkce a naopak. Samotný výběr analytického přístupu nebo metody je individuální volbou každého studenta či studentky. Před zahájením zkoušení je třeba analytickou metodu specifikovat zkušební komisi.

Seznam by měl být vypracován na základě následujících pokynů:

- Seznam obsahuje alespoň 16 titulů.
- Seznam obsahuje pouze živě zhlédnutá představení, ne záznamy.
- Představení by měla být řazena buď chronologicky dle data uvedení, nebo abecedně dle prvního písmena českého názvu.
- K zápisu produkcí doporučujeme dodržet následující formu: český název (rok uvedení, režie/choreografie, divadlo či soubor, případně další informace o uvedení).

Příklad:

Displacement (2016, ch. Mithkal Alzghair, Compagnie Hek-Ma, viděno na festivalu 4+4 dny v pohybu, 2018).

Mýcení (2018, r. Jan Mikulášek, Divadlo Na zábradlí).

Nedostatečný nebo nedůsledně zpracovaný seznam zhlédnutých představení může být důvodem k nepřipuštění k SZZk.

ZKUŠEBNÍ OKRUHY PRO TELEVIZNÍ A ROZHLASOVÁ STUDIA

TEORIE A HISTORIE TELEVIZE

T 1. Produkční a distribuční systém TV ve Spojených státech v konfrontaci s jinými národními modely

Historický kontext výrobních a distribučních modelů v USA a Evropě, vztah produkčního kontextu a estetických aspektů, role a podoba veřejnoprávní TV a její legislativní kontext.

Literatura:

Zákon o ČT, Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, Zákon o audiovizuální službě na vyžádání, Kodex ČT, Statut ČT (Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakony/>)

BASIN, Ken. *The Business of Television*. 2019. s. 1-35.

BIGNELL, Jonathan. *An Introduction to Television Studies. 3rd edition*. 2013. s. 67-92.

CURTIN, Michael - SHATTUC, Jane. *The American Television Industry*. 2009. s. 5-33; 88-144.

HILMES, Michele (ed.) *The Television History Book*. 2008. s. 95-121.

MOORE, Barbara - BENSMAN, Marvin R. - van DYKE, Jim. *Prime Time Television. A Concise History*. 2006. s. 219-248.

ORLEBAR, Jeremy. *Kniha o televizi*. 2011. s. 30-37.

SZCZEPANIK, Petr - ZAHRÁDKA, Pavel. *Mapa audiovizuálního pole v České republice z hlediska digitalizace a strategie pro jednotný digitální trh*. Dostupné z:

https://kdfs.upol.cz/fileadmin/userdata/FF/katedry/kdu/vyzkumne_zpravy/Mapa_audiovizuálního_pole_v_Ceske_republice_z_hlediska_digitalizace_a_strategie_pro_jednotný_digitalní_trh.pdf

ŠTOLL, Martin. *Television and Totalitarianism*. 2019.

T 2. Koncept autorství v TV

Možnosti a limity autorské teorie ve vztahu k TV, scenárista-showrunner-producent-režisér jako typické role ve výrobním procesu, historické proměny role TV autora/ky

Literatura:

BIGNELL, Jonathan. *An Introduction to Television Studies. 3rd edition*. 2013. s. 175-201.

BENNET, Tara. *Showrunners. The Art of running a TV show*. 2014. s. 11-60; 127-151.

CREEBER, Glen. *Tele-visions. An Introduction to Studying Television*. 2006. s. 12-25.

MITTEL, Jason. *Komplexní televize. Poetika současného televizního vyprávění*. s. 86-117.

T 3. Seriálová narace

Základní pojmy, historický a institucionální kontext (TV versus ostatní media), otázka televizní toku a segmentace, transmediální narace a paratexty, význam postavy v seriálovém vyprávění.

Literatura:

BUTLER, Jeremy. *Television. Visual storytelling and Screen Culture*. 2018. s. 24-53.

ELLIS, John. Broadcast TV Narration. In: Thornham, S. et al. (eds.) *Media Studies: A Reader*. 2009, s. 199-205.

FISKE, John. *Television Culture*. 2011. Chapter 8. Narrative.

KOKEŠ, Radomír. *Svět na pokračování. Rozbor možností seriálového vyprávění*. 2016. s. 13-68.

MITTEL, Jason. *Komplexní televize. Poetika současného televizního vyprávění*. 2019.

NDALIANIS, Angela. Television and the Neo-Baroque. In: Hammonnd, M. - Mazdon, L. (eds.). *The Contemporary Television Storytelling*. 2005. s. 83-101.

T 4. Specifika televizního stylu

Jednokamerový versus vícekamerový systém produkce TV a jejich historický kontext, žánrové a ekonomické aspekty, vztah k herectví a dalším stylovým prvkům (střih, práce s prostorem), zero/maximum degree styl, otázka cinematizace, zvukové aspekty televize, styl v kontextu proměn televizní technologie (video, digitalizace).

Literatura:

BUTLER, Jeremy. *Television. Visual storytelling and Screen Culture*. 2018. s. 183-308.

BUTLER, G. Jeremy. *Television Style*. 2010, s. 26–108.

CREEBER, Glen. *Small Screen Aesthetics*. 2013. s. 11-50.

FISKE, John. *Television Culture*. 2011. Chapter 1. Some television, some topics, and some terminology.

T 5. Televizní dokument a faktuelní TV

Historické a estetické vazby TV dokumentu na rozhlasový a filmový dokument, základní konstrukční prvky dokumentární formy, módy reprezentace reality, subžánrové členění, casting a sociální aktéři.

Literatura:

BROWN, Lucy - DUTHIE, Lyndsay. *The TV Studio Production Handbook*. 2016. s. 117-218.

BUTLER, Jeremy. *Television. Visual storytelling and Screen Culture*. 2018. s. 89-182.

CORNER, John. *Television form and public address*. 1995. (Především kapitola Civic Visions).

CREEBER, Glen. *Tele-visions. An Introduction to Studying Television*. 2006. s. 60-73.

FISKE, John. *Television Culture*. 2011. Chapter 2. Realism.

KAVKA, Misha. *Reality TV*. 2012.

NICHOLS, Bill. *Úvod do dokumentárního filmu*. 2010.

T 6. Televizní fikční žánry

Význam žánru pro TV průmysl, programování a diváckou recepci; taxonomické členění a otázka hierarchií žánrů; definiční rámce, konvence a hybridizace tradičních žánrů; evoluční teorie žánrové kategorie, práce s postavami a jejich typologií.

Literatura:

BUTLER, G. Jeremy. *Television Style*. 2010, s. 173-122.

BROWN, Lucy - DUTHIE, Lyndsay. *The TV Studio Production Handbook*. 2016. s. 98-116.

CREEBER, Glen. *The Television Genre Book*. 2012.
KUHN, Annette. Women's Genres: Melodrama, Soap Opera, and Theory. In: BRUNSDON, Charlotte - SPIGEL, Lynn. *Feminist Television Criticism. A Reader*. 2008. s. 225-234.
MITTEL, Jason. *Komplexní televize. Poetika současného televizního vyprávění*. 2019.

T 7. Ideologické aspekty televize

TV jako socio-politické médium (privátní x veřejná sféra), teorie reprezentace, komodifikace minorit, reprezentace reality jako ideologický koncept, agenda setting, opinion leaders, cenzura a regulace TV obsahu, historický pohled na vztah publika a média v kontextu ideologie TV, československá normalizační televize ad.

Literatura:

ANG, Ien. *Watching Dallas*. 1985. s. 86-136.
BUTLER, Jeremy. *Television. Visual storytelling and Screen Culture*. 2018. s. 339-366.
BUTLER, G. Jeremy. *Television Style*. 2010, s. 109-137.
CREEBER, Glen. *Tele-visions. An Introduction to Studying Television*. 2006. s. 44-59; 124-136.
FISKE, John. *Television Culture*. 2011. Chapter 3. Realism and ideology; Chapter 10. Gendered television: femininity; Chapter 11. Gendered television: masculinity.
JEDLIČKOVÁ, Jana - CHLUMSKÁ, Eva - JANSOVÁ, Iveta. *Boření mýtů. K současné neheteronormativní televizní seriálové produkci*. 2015. s. 7-30.
McROBIE, Angela. *Aktuální témata kulturních studií*. 2006. s. 27-56.

T 8. Televizní technologie a proces institucionalizace televize

Specifický profil vzniku a rozvoje televizních technologií a institucí (např. národní příklady), vztah technologie k proměnám estetických kategorií (způsoby vyprávění, styl) a diváctví.

Literatura:

BIGNELL, Jonathan. *An Introduction to Television Studies. 3rd edition*. 2013. s. 39-66.
CREEBER, Glen. *Tele-visions. An Introduction to Studying Television*. 2006. s. 12-25; 124-136; 153-168.
JOHNSON, Catherine. *Online TV*. 2019. s. 28-79.
LOTZ, Amanda. *The Television Will Be Revolutionized*. 2014. Chapter 1. Understanding Television at the Beginning of the Post-Network Era; Chapter 2. Television outside the Box: The Technological Revolution of Television.
MITTELL, Jason. Narrative Complexity in Contemporary American Television. *The Velvet Light Trap*, n. 58, 2006, s. 29-40.
MITTEL, Jason. *Komplexní televize. Poetika současného televizního vyprávění*. 2019. Kapitoly Komplexita v kontextu a Transmediální narace.
ŠTOLL, Martin. *Tři podoby televize*. 2013. s. 17-65.
ŠTOLL, Martin. *Television and Totalitarianism*. 2019.

TEORIE A HISTORIE ROZHLASU

R 1. Specifika auditivního média ve vztahu k posluchači

Typ komunikace v auditivním médiu, jednosměrnost rozhlasového vysílání, recepce a percepce vysílání, proměnlivá funkce rádia v kontextu historického vývoje, intimita rádia, publika.

Literatura:

CHIGNELL, Hugh. *Key Concepts in Radio Studies*. 2009. s. 17-22, 27-41, 56-61, 61-103.
MACEK, Jakub. *Média v pohybu*. 2015. s. 57-73.
McLUHAN, Marshall. *Jak rozumět médiím. Extenze člověka*. 1991, p. 275 – 285.
NAKONEČNÝ, Milan – SMITKA, Václav. *Psychologické a estetické aspekty poslechu rozhlasových her*. 1990.
SPINELLI, Martin – DANN, Lance. *Podcasting. The Audio Media Revolution*. 2019, p. 1 – 16.
STARKEY, Guy. *Radio in Context*. 2004. s. 58-89.
ŠTĚRBOVÁ, Alena. *Rozhlasová inscenace: teoreticky komentované dějiny české rozhlasové produkce*. 1995.

R 2. Rozhlasový formát a programová struktura

Základy programování v duálním systému, typologie rozhlasových formátů, marketing, brand, propagace, rating, share. Základní rozdíly pojetí formátu v evropských zemích a v USA.

Literatura:

CHIGNELL, Hugh. *Key Concepts in Radio Studies*. 2009. s. 109-134.
STARKEY, Guy. *Radio in Context*. 2004. s. 89 – 114.
Vlček, Josef. *Formáty rozhlasových stanic*. 2005.
WARREN, Steve. *Radio. The Book*. 4. vyd. 2013.

R 3. Radio on demand a podcasting

Vývoj rozhlasového vysílání směrem k internetovým platformám, podcasty – jejich producenti a recipienti, příklady z české i zahraniční produkce.

Literatura:

BONINI, Tiziano. *The 'Second Age' of Podcasting: reframing Podcasting as a New Digital Mass Medium*. Quaderns del CAC, 2015
McHUGH, Siobhan. *Memoir for your ears: the podcast life*. 2017.
HAND, Richard J. – TRAYNOR, Mary. *The Radio Drama Handbook. Audio Drama in Practice and Context*. 2011, p. 69 – 100.
SPINELLI, Martin – DANN, Lance. *Podcasting. The Audio Media Revolution*. 2019.

R 4. Začátky rozhlasového vysílání v USA, v Evropě a Československu

Institucionální zázemí, poslání rozhlasu, rané žánry, vývoj technologií, významné osobnosti, zlatý věk rádia v USA.

Literatura:

JEŠUTOVÁ, Eva. *Od mikrofonu k posluchačům: z osmi desetiletí českého rozhlasu*. 2003. s. 13 – 90.
KOŽÍK, František. *Umění rozhlasu*, 1940.
RŮT, Václav. *Divadlo a rozhlas*, 1966.
SHINGLER, Martin – WIERINGA, Cindy. *On Air. Methods and Meanings of Radio*. 1998, s. 1 – 28.
STERLING, Christopher H. *Stay Tuned: A History of American Broadcasting*, 3. vyd. , 2001. s. 53-221.

R 5. Rozvoj původních rozhlasových žánrů v Československém rozhlase 60. let a stagnace normalizačního období

Proměny společensko-politické situace, inscenační, tematická a dramaturgická specifika, klíčové inscenace, tvůrci, mezinárodní přesah, proměna programu a dramaturgie v

normalizaci, cenzura, personální situace, klíčové osobnosti, díla, zahraniční vysílání (Svobodná Evropa, Hlas Ameriky).

Literatura:

BĚHAL, Rostislav. *Vývoj české rozhlasové reportáže: Nástin vývoje žánru*, 1962.

CZECH, Jan. *O rozhlasové hře: hledání specifiky české rozhlasové inscenace od roku 1945*. 1987.

JEŠUTOVÁ, Eva. *Od mikrofonu k posluchačům: z osmi desetiletí českého rozhlasu*. 2003, s. 292 – 321, 364 - 388.

LOPATKA, Jan. *Radiojournal v ko(s)mickém věku*, 1991.

ŠTĚRBOVÁ, Alena. *Rozhlasová inscenace: teoreticky komentované dějiny české rozhlasové produkce*. 1995, s. 88 – 107.

VEDRAL, Jan – VEDRAL, Honza. *Jiří Horčíčka – rozhlasový režisér*. 2003.

R 6. Rozhlasová inscenace

Složky a specifika rozhlasové inscenace, proces vzniku, mezníky v historii české rozhlasové hry, klíčové osobnosti, díla.

Literatura:

CROOK, Tim. *Radio Drama: Theory and Practice*. 1999.

CZECH, Jan. *O rozhlasové hře: hledání specifiky české rozhlasové inscenace od roku 1945*. 1987,

HAND, Richard J. – TRAYNOR, Mary. *The Radio Drama Handbook. Audio Drama in Practice and Context*. 2011, s. 1 – 32.

HUWILER, Elke. *Storytelling by sound: a theoretical frame for radio drama analysis*. 2005.

JEŠUTOVÁ, Eva. *Od mikrofonu k posluchačům: z osmi desetiletí českého rozhlasu*. 2003.

SHINGLER, Martin – WIERINGA, Cindy. *On Air. Methods and Meanings of Radio*. 1998, s. 30 - 60.

SCHULZOVÁ, Eva. *Původní česká rozhlasová hra po roce 1989*. 2004.

STARKEY, Guy. *Radio in Context*. 2004. s. 78-206.

ŠTĚRBOVÁ, Alena. *Rozhlasová inscenace: teoreticky komentované dějiny české rozhlasové produkce*. 1995.

VEDRAL, Jan – VEDRAL, Honza. *Jiří Horčíčka – rozhlasový režisér*. 2003.

R 7. Rozhlasové nonfikční žánry

Charakteristika reportáže, dokumentu a featuru, speech packages, klíčová období vývoje nonfikčních žánrů, pozice autora, významné osobnosti a díla, typologie dokumentu., tendence současného rozhlasového dokumentu a featuru, nejvýznamnější osobnosti.

Literatura

HANÁČKOVÁ, Andrea. *Český rozhlasový dokument a feature: Poetika žánrů*, 2010.

CHIGNELL, Hugh. *Key Concepts in Radio Studies*. 2009. s. 22-26, 30-33.

NICHOLS, Bill. *Úvod do dokumentárního filmu*. S. 158-286.

MADSEN, Virginia M. *Radio and the documentary imagination: thirty years of experiment, innovation, and revelation*, 2005.

STARKEY, Guy. *Radio in Context*. 2004, s. 25-32, 33-58, 206-231.

R 8. Teoretické přístupy k výzkumu rozhlasu jako média

Specifika rozhlasového média ve srovnání s televizí, filmem a divadlem, teoretické přístupy (strukturalismus, naratologie, sémiotika, adaptační, sociologický přístup).

Literatura:

HUWILER, Elke. *Storytelling by sound: a theoretical frame for radio drama analysis*. 2005.

MOTAL, Jan. *Nové trendy v médiích II. Rozhlas a televize*. 2012, s. 4-121.

SEDLÁKOVÁ, Renata. *Výzkum médií, nejužívanější metody a techniky*. 2015. s. 151-395.

STARKEY, Guy. *Radio in Context*. 2004, s. 25 - 32.

TRAMPOTA, Tomáš – VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. 2010.

ANALÝZA A SEZNAM TELEVIZNÍCH A ROZHLASOVÝCH TITULŮ

Pořad k analýze vybírá zkušební komise na základě seznamu zhlédnutých děl, který studující předkládá ve vytištěné formě přímo u zkoušky. Seznam by měl být ideálně navázán na státnicové otázky, u nichž je možná demonstrace daného jevu na konkrétním titulu. Studující by měli být schopni prostřednictvím vybraných titulů konkretizovat téma, jež prezentují v rámci odpovědi na otázku. V tomto ohledu lze tedy seznam využít již v průběhu odpovědi na otázky z jednotlivých disciplín.

Seznam by měl být sestaven s vědomím, že kterýkoliv z uvedených titulů může být zvolen jako předmět rozsáhlejší strukturované analýzy. Samotný výběr analytického přístupu nebo metody analýzy je individuální volbou každého studenta či studentky. Před zahájením rozpravy je třeba vybranou analytickou metodu specifikovat zkušební komisi.

Seznam by měl být vypracován na základě následujících pokynů:

- Seznam obsahuje alespoň 8 titulů televizní a 8 titulů rozhlasové tvorby.
- Seznam by měl být strukturován do dvou oddílů (TV, R), tituly doporučujeme seřadit abecedně dle názvu (českého či původního)
- Nedostatečný nebo nedůsledně zpracovaný seznam zhlédnutých pořadů může být důvodem k nepřipuštění k SZK.
- K zápisu jednotlivých titulů doporučujeme dodržet následující formu:

TV: Survivor (TV reality série, USA, CBS ep. 1-37, 2000-2018)

R: Wireless Night (dokumentární série, 2015, BBC, Jarvis Cocker, 4. série)